

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

УДК 351.741

DOI: 10.37772/2309-9275-2019-2(13)-14

СОЛНЦЕВА Х. В.

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ПУТЄВСЬКА К. Ю.

студентка Інституту прокуратури та кримінальної юстиції 2 курсу, 9 групи Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

У статті визначені деякі проблемні питання та вказано на основні недоліки адміністративно-правової складової діяльності Національної поліції України, запропоновані шляхи удосконалення законодавства, що регулює основи діяльності Національної поліції України.

Ключові слова: Національна поліція, адміністративно-правове забезпечення, напрямки вдосконалення.

Постановка проблеми. Стабільність правової системи будь-якої країни забезпечується ефективною та розгалуженою системою правоохоронних органів, на які покладаються повноваження щодо охорони прав і свобод громадян, забезпечення правопорядку, запобігання правопорушенням та їх припинення тощо. Первинним елементом правоохоронної системи, як правило, виступає поліція. Делегуючи їм певний обсяг повноважень, держава покладає на них відповідні обов'язки та наділяє специфічним адміністративним статусом.

В Україні поліцейська реформа запровадила кардинально новий напрям розвитку поліцейської діяльності в угоду європейським стандартам та імплементації норм європейського права, проте, як і будь-які адаптаційні процеси, такий крок викликає чимало проблем і недоліків, що відображається у практичній діяльності правоохоронного органу, тому, вбачаємо вкрай актуальним провести аналіз нормативної бази, що регулює діяльність Національної поліції, окреслити її основні недоліки та запропонувати можливі шляхи вдосконалення.

Стан дослідження. Роль поліції в забезпеченні громадської безпеки і правопорядку, правові та організаційні засади забезпечення національної поліції, питання професійної підготовки поліцейських, сут-

ність і значення нормативного забезпечення управління органами національної поліції активно досліджувались такими науковцями як Бугайчук К., Чирик С., Крижановська В., Оверченко Д. та іншими. Проте, існування чималої кількості недосконалостей та прогалин у визначеній сфері, обумовлює необхідність проведення подальших досліджень з зазначеної проблематики, систематизації зарубіжного досвіду та розроблення дієвих механізмів удосконалення поліцейської діяльності.

Мета дослідження. Пошук недоліків в площині чинного законодавства, що регламентує поліцейську діяльність в Україні, надання практичних рекомендацій з метою удосконалення нормативної складової в питаннях функціонування та адміністрування органів поліції.

Об'єкт дослідження: суспільні відносини у сфері забезпечення правопорядку правоохоронними органами.

Виклад основного матеріалу. Запорукою ефективності діяльності будь-якого органу державної влади чи місцевого самоврядування слугує комплексне та взаємоузгоджене нормативне забезпечення його діяльності. Саме в ньому відображаються основи публічного адміністрування, визначаються завдання, пріоритетні напрями розвитку та принципи діяльності відповідного органу.

Курс України на євроінтеграцію, не оминув увагою й діяльність правоохоронних органів, а отже, й викликав необхідність приведення основних механізмів їхньої діяльності до європейських стандартів. Хоча проведена поліцейська реформа й принесла із собою чимало позитивних змін, нею було породжено й ряд проблемних питань, які досі лишаються не вирішеними.

Однією з першочергових проблем лишається низький рівень кваліфікації працівників органів національної поліції. Розділяючи думку Чирика С., який наголошує на так званому розподілі поліцейської системи на організаційно-управлінський рівень (полягає і реалізується в діяльності керівних суб'єктів національної поліції) та рівень безпосереднього виконання (тут виявляється діяльність таких суб'єктів як дільничні інспектори, інспектори патрульної служби) [1, с. 181] зазначимо, що стан некомпетентності ядро виражається на обох зазначених рівнях.

Ця та інші проблеми тісно пов'язані із внутрішньоорганізаційною будовою навчальних закладів, що здійснюють підготовку поліцейських кадрів та з вимогами, що ставляться до осіб, що виявили бажання вступити до лав поліцейських. Згідно із Законом України «Про Національну поліцію» на службу в поліції можуть бути прийняті громадяни України віком від 18 років, які мають повну загальну середню освіту, незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, які володіють українською мовою [2, ст. 49]. Зазначена норма є занадто ліберальною і не враховує сучасний стан розвитку суспільних відносин. Діяльність поліцейського як наукова категорія завжди була предметом активних дискусій з боку вчених-адміністративістів. Так, вдало ця категорія була визначена у працях Косиці О., яка окреслила визначену діяльність сукупністю суттєвих ознак та пов'язала її з державним примусом, озброєністю, цілеспрямованістю, охоронним характером та специфічними методами здійснення, зокрема адміністративним примус і адміністративним наглядом [3, с. 135; 4, с. 96].

У зв'язку з цим, мусимо констатувати факт виходу адміністративно-правового статусу поліцейського за межі засвоєння базових теоретичних моделей та потреби, перш за все, у досвіді правоохоронної діяльності та належного рівня професійної підготовки. Допоки в нормах чинного законодавства буде передбачено можливість вступу до поліцейської служби такого широкого кола осіб, авторитет національної поліції буде лишатись на досить низькому рівні. З цього приводу слушною є думка Денисюка

Д., що наголошує на тому, що ефективність діяльності Національної поліції передбачає стабільність суспільного розвитку та покликана реалізовувати національні інтереси [5, с. 100–101]. У свою чергу, Крижановська В. А. та Крижановський А. С. зазначають про першочергову роль позитивної громадської думки в питаннях авторитету поліцейських органів. На підтримку зазначених позицій зазначимо, що повага суспільства до поліцейських органів є прямим відображенням їхньої поваги до держави, а отже, в котрий раз мусимо зосередити увагу на важливості критеріїв добору осіб на посаду в органах національної поліції.

У даному аспекті слушно звернутися до зарубіжного досвіду та проаналізувати вимоги, які ставляться до кандидатів у поліцейські. Візрцевим у цьому плані є досвід Сполучених Штатів Америки, де вимоги до кандидатів передбачають громадянство, мінімальний 23 та максимальний 37 років вік, освітній рівень бакалавра, три роки професійного досвіду, наявність дійсних водійських прав [7, с. 13–14]. У Німеччині до майбутніх поліцейських ставляться вимоги щодо мінімального і максимального зросту, граничного віку вступу до навчального закладу, що здійснює поліцейську підготовку, громадянство Німеччини чи однією із країн Європейського Союзу, відсутність судимостей, татуювань, пірсингу на видимих частинах тіла, наявність сертифікату, що підтверджує здатність до керування автомобілем, плавання, а якщо зазначені відсутні, то поліцейських зобов'язується їх отримати до кінця навчання [8, с. 9–15]. Зазначені критерії повною мірою узгоджуються із обсягом відповідальності перед суспільством і державою щодо виконання поліцейськими своїх завдань і функцій.

Діяльність будь-якого державного органу не може обійтись без державної підтримки, проте він не завжди пов'язаний із фінансовим забезпеченням, хоча і має одне з найважливіших значень для інноваційного розвитку. Продовжуючи аналіз зарубіжного досвіду, досить актуальним вбачається залучення до української правової системи досвіду Нідерландів. В зазначеній країні все більшої популярності набирає так званий сервіс поліцейської допомоги. Його сутність виявляється у тому, що кожен нідерландець, який досяг 16 років в праві пройти реєстрацію на поліцейському сайті з метою надання поліції допомоги, що може виявлятися у наданні інформації про потенційних злочинців, транспортні засоби, що перебувають у розшуку, зниклих осіб, планування не санкціонованих мітингів тощо [9, 23–29].

Наступною проблемою, з якою стикається органи національної поліції виступає їхня завантаженість,

насамперед як приклад діяльність у сфері дозвільної системи, де на поліцейських покладаються повноваження щодо:

- оформлення та видачі відповідних дозволів,
- ведення документації щодо об'єктів дозвільної системи,
- здійснення профілактики порушень дозвільної системи,
- здійснення взаємодії з громадськими і державними органами,
- проведення облікової звітності, тощо [10, 11].

Новий погляд на це питання було висвітлено у роботі Глуховець В. А., який ввів у доктрину поняття функціонального завантаження, що передбачає завантаженість поліцейських органів у зв'язку із провадженням діяльності у сфері дозвільної системи [12, с. 232]. Організаційна структура діяльності органів Національної поліції включає в себе перш за все видачу відповідних дозволів, а по-друге, передбачає реалізацію управлінських рішень, що пов'язані з обліковою діяльністю, додержанням норм і правил виробництва, функціонування і використання зброї.

З метою концепції розвантаження, погодимось із думкою науковців, що відстоюють ідеї розвантаження поліцейських органів шляхом запровадження інституту приватних детективів. Хоча їхня діяльність й знаходиться наразі на етапі повної правової неврегульованості, в добу реформаційних процесів та зміни влади, можливо зосередити увагу законодавця у визначеній сфері. Тим більшого, така діяльність вже підтвердила свою ефективність у чималій кількості розвинених країн, серед яких Сполучені Штати Америки, Німеччина, Франція, Японія, Канада та інші високорозвинені країни світу.

Хоча на законодавчому рівні й були певні спроби, запровадити інститут приватного детектива, усі законопроекти було відхилено. Основною причиною чого стала неузгодженість останніх з нормами кримінального та цивільного процесуального права. Крім того, уточнення потребували й вимоги, що передбачені Європейською конвенцією з прав людини та Конституцією України, а отже, рух законопроекту захлинувся [13, с. 61]. У зв'язку з цим, вважаємо за доцільне, урахувати зазначені положення та недоліки і здійснювати подальші спроби просування законопроекту.

Окрім цього, доволі актуальною лишається проблема взаємодії між поліцейськими органами. Підтримуємо точку зору Глуховець В. А., який наголошує увагу на низькому рівні взаємодії структурних підрозділів національної поліції, що пояснюється існуванням двох категорій працівників. До першої категорії відносяться так звані колишні працівники

міліції, що склали атестаційний іспит і вступили на посаду до національної поліції, друга ж категорія – являє собою принципово відмінних суб'єктів, навіть тих, що ніколи не пов'язували своє життя з правоохоронною діяльністю й вступили до поліцейських лав, вже безпосередньо після прийняття Закону України «Про Національну поліцію» [14, с. 21-22]. Така проблема йде своїм корінням в психологію людських відносин, і стосується взаємодії між фактично підкореними (недосвідченими новачками) і підкорювачами (професіонали, що мають напрацьований роками досвід).

Іншою проблемою слабкої взаємодії в лавах національної поліції є факт непропорційного розподілу повноважень. Яскравим прикладом такої непропорційності є повноваження патрульної поліції що обмежуються затриманням та доставленням правопорушника до відділу поліції. А розслідування кримінальних правопорушень покладається на інші підрозділи національної поліції і виключно за участю прокурора, що здійснює функцію процесуального керівництва досудовим розслідуванням. У зв'язку зі змінами, внесеними до Кримінального Кодексу України (стосовно запровадження кримінальних проступків), що ймовірно за все, вступають в силу у наступному році, вкрай актуально і доречно наділити дільничних офіцерів поліції повноваженнями щодо здійснення досудового розслідування останніх, нівелюючи роль процесуального керівника в угоду процесуальної економії. (окрім тяжких чи особливо тяжких злочинів).

Крім цього, регламентації потребує й діяльність превентивної поліції, оскільки, превенція виступає важливим механізмом щодо недопущення вчинення правопорушень взагалі, а отже й загальною передумовою до зменшення рівня злочинності, що невпинно зростає. В цьому аспекті можна говорити про чималу кількість нормативних актів, що регулює діяльність поліції та опосередковано стосується превентивної поліції. Тут можна виділити такі нормативні акти як:

- Конституція України
- Кодекс Цивільного Захисту України
- Закон України «Про Національну поліцію»
- Постанови Кабінету Міністрів України (зокрема про затвердження Положення про Національну поліцію)
- Укази Президента України (Про Порядок проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом)
- Накази Міністерства Внутрішніх Справ України (Про затвердження Інструкції про порядок взаємодії територіальних органів поліції та міжрегіональ-

них територіальних органів Національної поліції України під час реагування на надзвичайні ситуації, у випадку уведення правового режиму воєнного чи надзвичайного стану; Про затвердження Положення про підрозділи поліції особливого призначення тощо).

Незважаючи на таку, нібито, розгалужену систему правового забезпечення превентивної діяльності поліції, погоджуємося із позицією Оверченко Д. Г., що наразі не існує єдиного нормативного акта, що регламентував би діяльність поліцейських відділів масових й охоронних заходів управління превентивної діяльності ГУ Національної поліції України. Науковцем були здійснені власні розробки цієї проблематики, на основі яких він пропонує в основу превентивної поліцейської діяльності покласти наступні функції:

- Профілактична (виявляється у виявленні, усуненні, причин і умов, що сприяють вчиненню правопорушень)

- Попереджувача (являє собою недопущення реалізації протиправного наміру)

- Охоронна (виявляється в охороні прав і свобод людини, з урахуванням інтересів держави і суспільства)

- Забезпечувальна (виявляється у забезпеченні безпеки у разі масових заходів)

- Відвернення правопорушень (являє собою процес дискредитування злочинної діяльності) [14, с. 18].

Повністю підтримуючи таку позицію, вважаємо за необхідність провести систематизацію зазначених функцій, що повинні бути відображені у єдиному нормативному акті, який би регламентував превентивну діяльність Національної поліції. Крім того, важливим елементом превенції вважаємо заходи психологічного впливу на особу, що вже вчинила правопорушення, чи мала намір його вчинити, чи, принаймні, були підстави вважати, що в її свідомості був наявний злочинний намір.

Висновки. Поліцейська реформа, хоча і створила передумови щодо наближення до європейської моделі функціонування поліцейських органів, проте

наявне нормативне забезпечення не є досконалим та потребує певної уваги з боку законодавця. Оскільки поліцейська діяльність, насамперед, спрямовується на забезпечення публічного правопорядку, охорону прав, свобод та інтересів громадян і держави, налагоджене і взаємоузгоджене нормативне регулювання покликано збільшити дієвість та ефективність такої діяльності.

На підставі проведеного дослідження, пропонуємо наступне: по-перше, посилити критерії добору на посаду поліцейського, зокрема, внести у законодавство зміни, що стосуються віку, з якого особа може займатися поліцейською діяльністю (збільшення до 21 року), стажу роботи в поліцейських органах, збільшення мінімального рівня освіти, що вимагається для посади поліцейського;

по-друге, систематизувати навчальні заклади, що здійснюють професійну підготовку майбутніх поліцейських, зокрема, шляхом визначення низки пріоритетних закладів вищої освіти, що уповноважені здійснювати таку підготовку, такий крок не тільки посилить якість поліцейської освіти, а й забезпечить високу компетентність та повагу зі сторони суспільства до особи поліцейського;

по-третє, закріплення на законодавчому рівні міцної горизонтально-вертикальної системи та чітке окреслення меж компетенції кожного поліцейського підрозділу. За доцільне вбачається запровадження інституту приватного детектива задля розвантаження існуючих слідчих підрозділів.

Основним завданням публічного адміністрування поліцейської діяльності виступає налагоджена система контролю, оскільки поліцейська система є занадто завантажена, позбавлена прозорості, наявна проблема некомпетентності поліцейських кадрів, у зв'язку з занадто м'якими вимогами для набуття особою статусу поліцейського, вкрай необхідним вбачається запровадження новітніх механізмів щодо усунення прогалин і недоліків в правовому забезпеченні правоохоронних органів, основою яких повинен стати зарубіжний досвід, що на практиці підтвердив результативність існування тієї чи іншої поліцейської норми.

ЛІТЕРАТУРА

1. Чирик С. Шляхи вдосконалення законодавства України щодо принципів адміністративної діяльності патрульної поліції. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 3. С. 178-181.
2. Про Національну поліцію: закон України від 02.07.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
3. Косиця О. О. Поліцейська діяльність як наукова категорія. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 1. С. 133-137.
4. Косиця О. О. Законодавчі підходи до структури органів поліції в Україні. *Правова держава*. 2016. № 24. С. 94-99.

5. Денисюк Д. Завдання Національної поліції України: проблеми законодавчого закріплення. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 8. С. 100-104.
6. Крижановська В. А., Крижановський В. С. Правові засади дисциплінарного провадження в органах Національної поліції України. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2016. № 845. С. 99-106
7. К.Л. Бугайчук, І.Б. Гончаренко, Ю. О. Михайлова, І.О. Святокум та ін. Закордонний досвід підготовки кадрів для сил сектору безпеки та можливості його використання в Україні: наук-метод. Харків: Харк. нац. ун-т внутр. справ. 2016. 120 с.
8. Modulhandbuch 2018/2020 Masterstudiengang Öffentliche Verwaltung Polizeimanagement. 99 p. (Public Administration – Police Management) URL: https://www.dhpol.de/Modulhandbuch__2018_2020_UBV_19.09.pdf
9. Прокопенко О. Ю. Зарубіжний досвід організації та діяльності регіональних підрозділів поліції як суб'єкта забезпечення правопорядку та можливості його використання в Україні. Підготовка поліцейських в умовах реформування системи МВС України. Харків. 2018. 246 с.
10. Про реалізацію повноважень Національної поліції України з видачі та анулювання дозволів: МВС України; Наказ від 29.12.2015 № 1644
11. Про затвердження Положення про дозвільну систему: Постанова Кабінету Міністрів України; Положення від 12.10.1992 № 576.
12. Адміністративна діяльність Національної поліції: Навч. посібник / Кол. авт. ; кер. авт. кол. к.ю.н., засл. юрист України В.А. Глуховеря. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 248 с.
13. Заєць А. Приватна детективна діяльність в Україні і конституційні права людини. Теоретико-правові засади становлення, розвитку та діяльності інституту приватних детективів: вітчизняна та зарубіжна практика: тези Міжнародної науково-практичної конференції, 2 березня 2017 року Київ: КРОК, 2017. С. 58–64. URL: <http://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/13121?show=full>
14. Оверченко Д. Г. Мета, завдання, принципи та функції превентивної діяльності поліцейських відділів масових та охоронних заходів. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*. № 5(9). 2018. С. 15–19. URL: <http://archive.ws-conference.com/wp-content/uploads/ijitss0123.pdf>

REFERENCES

1. Chyryk S. (2017). Shliakhy vdoskonalennia zakonodavstva Ukrainy shchodo pryntsyviv administratyvnoi diialnosti patrolnoi politsii. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo – Entrepreneurship, economy and law*, 3, 178–181 [in Ukrainian].
2. Pro Natsionalnu politsiiu: Zakon Ukrainy vid 02.07.2015 r. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> [in Ukrainian].
3. Kosytsia O. O. (2017). Politseiska diialnist yak naukova katehoriia. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo – Entrepreneurship, economy and law*, 1, 133–137 [in Ukrainian].
4. Kosytsia O. O. (2016). Zakonodavchi pidkhody do struktury orhaniv politsii v Ukraini. *Pravova derzhava – Constitutional state*, 24, 94–99 [in Ukrainian].
5. Denysiuk D. (2016). Zavadannia Natsionalnoi politsii Ukrainy: problemy zakonodavchoho zakriplennia. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo – Entrepreneurship, economy and law*, 8, 100–104 [in Ukrainian].
6. Kryzhanovska V. A., Kryzhanovskyi V. S. (2016). Pravovi zasady dystsyplinarnoho provadzhennia v orhanakh Natsionalnoi politsii Ukrainy. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politehnika» – Bulletin of the National University “Lviv Polytechnic”*, 845, 99–106 [in Ukrainian].
7. K. L. Buhaichuk, I. B. Honcharenko, Yu. O. Mykhailova, I. O. Sviatokum et al. (2016). Zakordonnyi dosvid pidhotovky kadriv dlia syl sektoru bezpeky ta mozhlyvosti yoho vykorystannia v Ukraini: nauk-metod. rek. Kharkiv: Khark. nats. un-t. vnutr. sprav [in Ukrainian].
8. Modulhandbuch 2018/2020 Masterstudiengang Öffentliche Verwaltung Polizeimanagement. (Public Administration – Police Management). URL: https://www.dhpol.de/Modulhandbuch__2018_2020_UBV_19.09.pdf [in German].
9. Prokopenko O. Yu. (2018). Zarubizhnyi dosvid orhanizatsii ta diialnosti rehionalnykh pidrozdiliv politsii yak subiekta zabezpechennia pravoporiadku ta mozhlyvosti yoho vykorystannia v Ukraini. *Pidhotovka politseiskykh v umovakh reformuvannia systemy MVS Ukrainy: materialy III mizhnarodnoi nauk.-prakt. konf. (Kharkiv, 24 travnia 2018 r.) – Training of police officers in the conditions of reforming the Ministry of Internal Affairs of Ukraine: Proceedings of the 3th Scientific and Practical Conference*. Kharkiv: KhNUVS [in Ukrainian].

10. Pro realizatsiiu povnovazhen Natsionalnoi politsii Ukrainy z vydachi ta anuliuvannia dozvoliv: zatv. nakazom MVS Ukrainy vid 29.12.2015 r. № 1644 (2015). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1665-15> [in Ukrainian].
11. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro dozvilnu systemu : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 12.10.1992 r. № 576. (1992). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-92-p> [in Ukrainian].
12. Administratyvna diialnist Natsionalnoi politsii: V. A. Hlukhoveria (Ed.) et al. (2017). Dnipro: Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav [in Ukrainian].
13. Zaiets A. (2017). Pryvatna detektyvna diialnist v Ukraini i konstytutsiini prava liudyny. *Teoretyko-pravovi zasady stanovlennia, rozvytku ta diialnosti instytutu pryvatnykh detektyviv: vitchyzniana ta zarubizhna praktyka: tezy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii (Kyiv, 2 bereznia 2017 r.) – Theoretical and Legal Foundations of the Establishment, Development and Activity of the Institute of Private Detectives: Domestic and Foreign Practice: Abstract of International Scientific and Practical Conference*. Kyiv: KROK, 58–64. URL: <http://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/13121?show=full> [in Ukrainian].
14. Overchenko D. H. (2018). Meta, zavdannia, pryntsypy ta funksii preventyvnoi diialnosti politseiskykh viddiliv masovykh ta okhoronnykh zakhodiv. *International Journal of Innovative Technologies in Social Science*, 5(9), 15-19. URL: <http://archive.ws-conference.com/wp-content/uploads/ijitss0123.pdf> [in Ukrainian].

СОЛНЦЕВА К. В.

кандидат юридических наук, доцент, доцент кафедры административного права и административной деятельности Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

ПУТЕВСКАЯ К. Ю.

студентка Института прокуратуры и уголовной юстиции 2 курса, 9 группы
Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

К ВОПРОСУ УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ ПОЛИЦЕЙСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В УКРАИНЕ

В статье определены некоторые проблемные вопросы и указано на основные недостатки административно-правовой составляющей деятельности Национальной полиции Украины, предложены пути совершенствования законодательства, регулирующего основы деятельности Национальной полиции Украины.

Ключевые слова: Национальная полиция, административно-правовое обеспечение, направления совершенствования.

SOLNTSEVA K. V.

PhD, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Administrative Law and Administrative Activities of Yaroslav Mudryi National Law University

PUTEVSKAYA K. Yu.

2-year student, group 9, The Criminal Justice and Prosecutors' Training
Institute of Yaroslav Mudryi National Law University

TO THE QUESTION OF IMPROVEMENT OF THE ADMINISTRATIVE AND LEGAL SUPPORT OF POLICE ACTIVITIES IN UKRAINE

Problem setting. In Ukraine, police reform has introduced a fundamentally new direction for the development of policing in line with European standards and the implementation of European law, however, like any adaptation process, this step causes many problems and shortcomings, which are reflected in the practice of law enforcement, so there is a strong need to analyse the regulatory framework governing the activities of the National Police, to outline its major shortcomings and to suggest possible ways of improvement.

Target of research. The purpose of the study is searching for deficiencies in the field of the current legislation regulating police activities in Ukraine, providing practical recommendations to improve the regulatory component in the functioning and administration of police bodies.

Analysis of recent researches and publications. The following scientists analyse issues of organization of police activities, the nature and importance of regulatory support for the management of national police in their researches: K. Buhaichuk, S. Chyryk, V. Kryzhanovskaya, D. Overchenko and others.

Article's main body. One of the primary problems remains the low level of qualification of national police officers. Analysing the division of the police system into organizational and managerial level (consists and is implemented in the activities of leading subjects of national police) and the level of direct implementation (here is the activity of such entities as police inspectors, patrol officers), we note that the state of incompetence is clearly expressed at both of these levels.

Another problem faced by national police bodies is their workload, primarily as an example of activities in the field of the permit system, where the police are vested with the authority concerning:

- registration and issuance of appropriate permits,
- keeping records of the permit system objects,
- implementation of prevention of violations of the permit system,
- interaction with public and state bodies,
- conducting accounting statements, etc.

In addition, the problem of interaction between police authorities remains quite relevant. The low level of interaction between national police units is explained by the existence of two categories of employees. The first category includes the so-called former police officers who passed the certification examination and took office in the national police, the second category – represents fundamentally different subjects, even those who have never connected their lives with law enforcement activities and entered the police, immediately after the adoption of the Law of Ukraine «On the National Police».

Conclusions and prospects for the development. The main task of public administration of police activities is a well-established control system, since the police system is too loaded, devoid of transparency, there is a problem of incompetence of police personnel, due to the too soft requirements for acquiring a status of a police officer, urgently needed to introduce new mechanisms elimination of gaps and shortcomings in the legal support of law enforcement agencies, which should be based on foreign experience, which in practice is confirmed was the effectiveness of the existence of a police rule.

Keywords: National police, administrative and legal support, ways of improvement.

Солнцева Х. В., Путєвська К. Ю. Щодо удосконалення адміністративно-правового забезпечення поліцейської діяльності в Україні. *Право та інноваційне суспільство*: електрон. наук. вид. 2019. № 2 (13). URL: http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2019/12/Solntseva_Putevskaya_13.pdf.